

tinget er ikke en virkelig Repræsentation for Folket, og den store Betydning, som man fra visse Sider vil have givet Folketinget, netop fordi det skulde være en Repræsentation for hele Folket, maa her-efter siges at være falden bort.

Den ærede Konseilspræsident sagde, at Folketinget er Flertallets Ting, og at Landstinget efter Forfatningen er Mindretallets Ting. Men dertil er for det første at bemærke, at vi, som ikke høre til Flertallet — der er maaske snart ikke noget Flertal her i Tinget — maa altsaa betragte det som en Naadessag, at vi faa Lov til at være her i Folketinget. Hvorledes det nu vil gaa med Flertallets Ting, naar som sagt det Tilfælde skulde indtræde, at der ikke er noget Flertal, ja, det Spørgsmaal maa jeg naturligvis overlade til Konseilspræsidenten at besvare, men Flertallets Ting vil det da i alt Fald høre op med at være. Og saa skulde altsaa Landstinget efter Forfatningen være Mindretallets Ting. Der lader sig meget sige om dette, hvorvidt Landstinget udelukkende er Mindretallets Ting, lige saa vel som der lader sig sige uhyre meget om dette, hvorvidt Folketinget udelukkende er Flertallets Ting. Men jeg ønskede gerne at vide, hvilket Mindretal f. Eks. den sidst kongevalgte Landstingsmand repræsenterer, og hvis Interesser der skulle finde deres Beskyttelse hos ham.

Den ærede Ordfører indrømmede, at Sproget i Ændringsforslaget maaske ikke var godt. Men naar man stiller Forslag om en Paragraf i Grundloven, maa man virkelig sørge for, at den er sproglig godt affattet. Det er ikke nok at sige, at Folk dog nok kan forstå Meningen. Ikke alene maa man her have en klar Tanke, men man maa ogsaa have Evner til at udtrykke sin Tanke i et klart Sprog. Det er ganske rigtigt, at jeg støtter kun dette paa en enkelt Sætning, men Udvalget har ogsaa kun lavet en enkelt Sætning, saa der var ikke mere at støtte det paa. Hvis Udvalget havde lavet to Sætningsperioder, er det muligt, at begge havde været angribelige, men da der kun er een Periode, er ogsaa kun denne angribelig. Men den ærede Ordfører kan ikke i Almindelighed sige, at det er en Smagssag, om noget er godt Sprog eller ej. Det er ikke en Smagssag.

Den ærede Ordfører sagde, at Tallet 132 er ikke tilfældig valgt, thi det er det dobbelte af Landstingets Medlemstal. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det alligevel er tilfældig valgt. Den ærede Konseilspræsident sagde ved Sagens første

Behandling, jeg har det ikke ved Haanden, men jeg antager ikke, jeg gengiver det urigtigt, naar jeg siger, at man i og for sig kunde sætte det lidt lavere, jeg tror ogsaa, at Konseilspræsidenten mente, man kunde sætte det lidt højere. Det er i Virkeligheden et tilfældig valgt Tal. Det er ganske sandt, at det er det eneste Tal, der er 2 Gange 66, men det er tilfældigt. Der er nemlig ikke nogen Samvirken mellem de to Ting af en saadan Art, at det netop var ønskeligt, at 2 Gange Landstingets Medlemstal blev Folketingets Medlemstal. Det er ogsaa i Virkeligheden saa tilfældigt, at man indtil videre, i alt Fald de første 10 Aar, kun vil lade Folketinget have 124 Medlemmer, og der kan gaa længe, inden vi naa op til 132. Den ærede Ordfører maa virkelig indrømme mig, at der paa den Maade intet er anført for, at 2 Gange Landstingets Medlemstal skal være Højdepunktet, hvortil Folketingets Medlemstal en Gang i Fremtiden bør naa.

Den ærede Ordfører har ogsaa maattet lade ligge min Paavisning af, at det er ganske urimeligt med det Hensyn, der skal tages til Vælgertallet. Thi den eneste Grund, den ærede Ordfører her anførte, er den, at der var Uenighed i Flertallet, Uenighed, om man skulde tage Hensyn til det ene eller det andet — der var maaske endog dem, der mente, at man skulde tage Hensyn til et tredje —, og saa vedtog man at tage det hele op i Grundlovsforslaget, og derfor er Forslaget blevet, som det er her. Der er stor Uenighed inden for det øjeblikkelig samlede Flertal paa 14 Udvalgsmedlemmer, og vi hørte ogsaa nylig et Medlem af Flertallet udtale sig stærkt imod den ærede Ordfører og Konseilspræsidenten. Den ærede Ordfører maa indrømme, at naar der i hans Ord „omtrent“ ligger en saadan Elasticitet — efter hvad jeg hører i Dag, er den endog større, end jeg omtalte i Gaar —, at den ærede Ordfører vil gaa ned til næsten 14,000 og op til over 25,000, ligger der deri en saadan Bevægelighed, at de Svingninger eller Afvigelser, som Vælgertallet kunde frembringe, ere for intet derimod at regne, og Nødvendigheden, og jeg siger endog Ønskeligheden, af at tage dem med, forsvinder ganske ved den Omstændighed, at det er overladt til de 2 Tings eller den lovgivende Magts Skøn, hvorledes den vil foretage Inddelingen af Kredsene. Den ærede Ordfører mente, at man har taget Befolkningstætheden med for at forsvare, at man giver København 3 Kredse færre, men hvis alle gaa med til, at naar Befolkningstætheden